

עִטְרַת שָׁלוֹם

פרשת במדבר

כ"ח אייר תשפ"ג
שנה י"ד גליון תר"ס

קול קאמרנא 0747962080

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בארה"ק • בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א • עיה"ק ירושלים ת"ו

עִטְרַת רֵאשִׁינוּ דברי תורה מכ"ק אדמו"ר שליט"א

אִישׁ עַל דָּגְלוֹ בְּאֵתֶת לְבֵית אֲבֹתָם יַחְנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְנַגְּדִים סְבִיב לְאֶהֱל מוֹעֵד יַחְנוּ (ב.ב.)

היוצא לנו מכל זה, שענין הדגלים מרמז על התיקון שנעשה אז למלכות כמו שיהיה לעתיד לבוא. ולזה איתא במדרש (במד"ב ד) ד"א 'הביאני אל בית היין' (שה"ש ב ד) בשעה שנגלה הקב"ה על הר סיני, ירדו עמו כ"ב רבבות של מלאכים, והיו כולם עשויים דגלים דגלים, כיון שראו אותן ישראל שהם עשויים דגלים דגלים, התחילו מתאווים לדגלים, אמרו אלואי כך אנו נעשים דגלים כמותן, לכך נאמר 'הביאני אל בית היין' זה סיני שנתנה בו התורה, שנמשלה בין, 'ודגלו עלי אהבה' אמרו אילולי הוא מגדיל עלי אהבה, אמר להם הקב"ה, מה נתאוותם לעשות דגלים, חייכם שאני ממלא משאלותיכם, מיד הודיע הקב"ה אותם לישראל, ואמר למשה, לך עשה אותם דגלים כמו שנתאוו עיי"ש. היינו שע"י שנעשה התיקון בקבלת התורה, רצו להיות בני ישראל דוגמא דלעילא, וכן נעשו ע"י הדגלים שהיו סביב לאהל מועד. ולזה היתה ד' דגלים, שמרמז לד' עליות שיש בשכינה (פניח שער ר"ה פ"א), שעלתה אז השכינה ע"י הד' דגלים.

ובזה יש לפרש המשך הפסוק, באתת היינו באותיות, כמו שפירשו רש"י ושאר המפרשים, והכוונה בזה, שיה ידוע שבנין קומת המלכות הוא ע"י הכ"ב אותיות, כמבואר בעץ חיים (שער לה פ"א) ו"ל: כל האברים כולם, השאור שבעיסתן, הם כ"ב אתון, שהם סוד האבנים, שמהם נבנית הבית, וכבר ידעת, ששיש בתורה כ"ז אותיות, שהם כ"ב אותיות וחמשה כפולות. ואמנם כשנצטיירה המלכות, ונתן בה הכ"ב אותיות, הנה האירו ונחתמו הכ"ב אותיות ביסוד שלה, ושם נשאר רשומן עיי"ש.

ואמרו לבית אבתם היינו שיתעלה המלכות עד י"ה של שם הוי"ה בחינת אבות כמבואר לעיל. ואמרו יהנו בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד יהנו היינו בני ישראל הוא בחינת אות ו' משם הוי"ה, בחינת ז"א, ואהל מועד הוא בחינת אות ה' משם הוי"ה בחינת המלכות, ולזה אמרו שבני ישראל יהנו סביב לאהל מועד, היינו שע"י עשיית הדגלים יקבלו ז"א שיפעם מבחינת המלכות, כי שרשה משם ס"ג, שהוא למעלה מז"א.

רעוא דרעיון תשפ"ב לפ"ק

וזה מבואר ממרן האר"ז"ל (עץ חיים שער יד פ"ב ובשער מ ד"ה) שלעתיד לבוא יהיה המלכות למעלה מז"א, בסוד 'אשת חיל עטרת בעלה', היינו שלעתיד יהיה שם ב"ן גדול משם מ"ה, כי שרשה משם ס"ג עיי"ש.

לפי כל זה יש לומר, שלכן כתוב דגלו הדל"ת לפני אות גימ"ל, כי הרי ביארנו בשם המדרש והזוה"ק, שבדגלים שהנו בני ישראל סביב לאהל מועד, היה מעין התיקון של לעתיד לבוא, בבחינת אשת חיל עטרת בעלה, ולכן כתוב אצל דגלו אות דל"ת שהיא בחינת המלכות לפני אות גימ"ל שהיא בחינת ז"א, לרמז שעלתה המלכות למעלה מז"א.

וזה מרמז ג"כ אות למ"ד של דגלו, שהוא בגי' שם יה"ה, שהוא השם שלעתיד לבוא כמו שאיתא בלקו"ת (זכריה). וגם מרמז האות דל"ת לשלימות כניסת המוחין של אות ל' של צל"ם, בחינת אורות המקיפין, בבחינת מגדל הפורח באויר, כמו שהוא עכשיו רק בשבת, כמו שאיתא בעץ חיים (שער הכללים פרק יב) ו"ל: וכבר ביארנו כי הד' מוחין דז"א כשיוצאין מבינה הם ד', והם מ' דצלם. אח"כ נכנסין בנה"י דתבונה ונעשית פ', והם סוד ל' דצלם, וז"ס מגדל הפורח באויר. והנה כמו שלמטה בסוד צ' דצלם שנכנסין המוחין ברישא דז"א אז יוצאין תפילין. כן כאן בסוד ל' דצלם שכבר יש שם מלכות דתבונה, משא"כ בסוד ס' דצלם שלא נתלבשו מוחין עדיין, אך בל' של צלם כמש' שם קוצי דא"א, ויצאו תפילין בכח ובדקות יותר משל מעלה, ואז נעשית ג"כ לאה בסוד או"פ, ואלו הם סוד התפילין של שבת, שהם למעלה מהראש, בסוד ל' דצלם, וכשבא שבת בא פנים חדשות, שהם אלו המוחין סוד ל' דצלם שהיו למעלה מראשו בסוד התפילין, ועתה בשבת נכנסו הראשונים בראשו, ונעשו לו מוחין חדשים, והם הראשונים נעשו פנימית עתה עיי"ש.

ולכן יש לומר ג"כ שאותיות ל"ו של דגלו מרמז למה שאיתא בפרי עץ חיים (שער הלוב פרק א) ו"ל: וזווג פנימי בסוד יוסף, וזה אינה נעשה בזמן הגלות. וזהו פירוש, ל"ו חכמו וישכילו זאת' (הברים לב כט) פ' אילו היה עושין הכנה, להמשיך ל"ו הגנוז, 'שכילו זאת' המלכות, ולא תהיה דלה, לומר עליה 'אשרי משכיל אל דל' (תהלים מא ב), שלא תהיה משכיל למה שלמטה הימנה, ויהיה אור הלבנה כאור החמה עיי"ש.

איתא במדרש (במד"ב ב ב) איש על דגלו וגו' הה"ד 'נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגול' וגו' (תהלים כ ו), אמרו ישראל להקב"ה, הרי אנו מרננים בישועתך, מה שעשית לנו בשמך, 'נרננה בישועתך' 'וישע' ה' ביום ההוא את ישראל' (שמות יד ה) 'וישע' כתיב, כביכול ישראל נגאלים, וכאלו הוא נגאל, 'ובשם אלהינו נדגול' שקבע הקב"ה שמו בשמנו, ועשה אותנו דגלים, שנאמר איש על דגלו. חבה גדולה חבנו הקדוש ברוך הוא שעשאם דגלים כמלאכי השרת, כדי שיהיו נכרין. ומנין שהוא אהבה לישראל, שכן שלמה אומר 'הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה' (שה"ש ב ד) עכ"ל. נמצא שענין של איש על דגלו מרמז על גאולת השכינה יחד עם בני ישראל.

והביאור בזה, דהנה צריך להבין מש"כ דגלו שאות דל"ת כתוב לפני אות גימ"ל, והרי אמרו חז"ל (שבת קד.) גימ"ל דל"ת גמול דלים, מאי טעמא פשוטה כרעיה דגימ"ל לגבי דל"ת, שכן דרכו של גמול חסדים לרוץ אחר דלים עיי"ש.

אלא שזה איתא בלקו"ת ממרן האר"ז"ל (בהעלותך) עה"פ 'והמן כורע גד' (במד"ב יא ג) יסוד דכורא, וגמול חסדים, ד' יסוד דילה, דלה ועניה עיי"ש. היינו שהגימ"ל שהוא יסוד, גמול ומשפיע חסדים לדל"ת שהיא השכינה.

וזה איתא בזה"ק (ח"ב רסס) שהקמת המשכן נעשה התיקון לשכינה הקדושה כמו שיהיה לעתיד לבוא, לולא חטאו אח"כ בני ישראל בעגל, וז"ל: 'ויכס הענן את אהל מועד' (שמות פ לז) דהא כד חפא עננא ית משכנא, שראת שכינתא בארעא, ואתעבר רוח מסאבא דאיהו קץ כל בשר מעלמא, ואסתלק, ועאל בנוקבא דתהומא רבא, ורוחא קדישא שרא על עלמא, דכתיב 'ויכס הענן את אהל מועד'. וכתיב 'ולא יכול משה לבא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן' בגין דרוחא קדישא שרא על עלמא, ורוחא מסאבא אסתלק, בר דאמשיכו ליה אינון חייבא כמלקדמין על עלמא, דאי אינון לא אמשיכו ליה על עלמא, לא אשתכח. ולזמנא דאתי זמין קודשא בריך הוא לאעברא ליה מעלמא, דכתיב 'בלע המות לנצח, ומחה הוי"ה אלהים' דמענה מעל כל פנים והרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי הוי"ה דבר' (ישעיה כה ה), וכתיב 'ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ' (זכריה ג ב).

עטרת תפארת

עובדות וסיפורים מרבותינו זי"ע

וַיְדַבֵּר הוֹי"ה אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינִי בְּאֶהָל מוֹעֵד בְּאֶהָד לַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם מִצְרַיִם לְאֹמֶר (א א)

נאמר על האות נון' בתביה השנית טעם רביעי, והנה תיבת **לאמר** לכאורה מיותרת. וי"ל בזה, דהנה מה שמשמיענו **באחד לחדש השני** היינו בר"ח אייר שהוא חודשו של יוסף ומזלו שו"ר, הנה סדרה זו קורים קודם **חג השבועות זמן קבלת התורה**, ואיתא במדרש (ילקוט ריש במדבר) ששאלו הגוים, מפני מה נבחרו אלו יותר מכל האומות, והשיב להם הקב"ה, הביאו ספר יוחסיכם כמו שהביאו בני, היינו שזכו לברית תורה ע"י ברית מילה, כי בזכות יוסף התקדשו במצרים ולא התערבו עם המצרים כמו שרצו המצרים, וכל כוונתם היתה שיתערבו בני"ע עמהם, וישכח עי"ז שם ישראל מהם.

וזה מרמו הטעם רביעי, שהוא בציור יו"ד על הנו"ן של **השניית** ר"ת נחלת יעקב, ורביעי מרמו לדל"ת אתון נחל"ת וד' אתון יעק"ב, ומסיים 'בלי מצרים נחלה', כי הרי אחז"ל (סוטה יז ע"ב) אי"ש ואש"ה שכינה שרויה ביניהם, שהם בעצמם מקדש ד', וזה דוקא נחל"ת יעק"ב, שהיתה מטתו שלימה כמו שאחז"ל (פסחים נג) וזה נחל"ה מספר צ"ג ר"ת צ'ורים ג'בעות, וזה מרמו על ביהמ"ק כי כאשר הקריבו את התמיד בכל יום בבוקר הזכירו העיר חברון כדאיתא (יומא כח ע"ב) להזכיר

זכות אבות, וסימן לזה עשו שהוציאו צ"ג כלים להקרבת התמיד ר"ת צ'ורים ג'בעות, להזכיר ישיני חברון' האבות ואמהות.

והנה שני בתי המקדשים היו הכנה על ביהמ"ק המקוה הנקרא יעקב שהיה בחיר האבות, שהוא מובחר האבות, ומטתו שלימה כדאיתא (ב"ר עז). ולכן יש טעם רביעי על האות נון' שהוא בציור יו"ד ר"ת נחלת יעקב יירש, וזה ג"כ נצח יסוד, שמרמו הטעם רביעי על האות נון' ברית מילה וברית תורה, וכתוב (בראשית כה כז) 'ועקב איש ת"ם', ר"ת תורה מילה, עי"ז נפקדו **בחדש השני** המיוחד לשור"ו של יוס"ף, וזה ע"י קר"ש אח"ד וע"ד, מספר צב"א, כמספר צ"ג, כי בני ישראל הם צב"א ה', ודי בזה והבן היטב.

'פרי חיים' ח"ד דף טז מרבינו חיים יעקב מקאמרנא

שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לביית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם (א א)

אפשר לפרש, שזה ידוע שבתחילה צריכים לתקן את השכינה כדי שלא יהיה שכינתא בגלותא, וממילא יהיה לנו ג"כ גאולה, כמו שאיתא ממרן **הבעש"ט** הקדוש (בעש"ט עה"ת פרשת נח אות קנב), שכל תפילת האדם יהיה לתועלת השכינה שהיא בגלות, וכל מה שנחסר לאדם הכל הוא בשביל החסרון שבשכינה, וצריך האדם להתפלל למלאות חסרונה למעלה, ובתיקונה למעלה ממילא לא יהיה שום חסרון למטה לבני אדם.

וזה שאנחנו אומרים בתפילת מוסף ליום ראש חודש, 'תחלה וראש לפדיון נפשנו' היינו

שבתחילה צריכים לכוון לתקן את בחינת 'ראש' שהוא המלכות, ואחר כך ממילא יהיה לו 'לפדיון נפשנו' גאולה פרטית.

וזהו ג"כ כוונת התורה **שאו את ראש כל עדת בני ישראל**, היינו שמתחילה הוא צריך לתקן את השכינה הנקראת ראש, וממילא יהיה ג"כ גאולה **למשפחתם לבית אבתם** שלא יחסר לו כל טוב.

'מעשה שלום' ח"ב דף ג מרבינו שלום מקאמרנא

שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לביית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם (א א)

נאמר למשפחתם חסר וא"ו 'אבתם' חסר וא"ו. היינו כי 'משפחתם' ר"ת תורה מ'צות ח'קים מ'ש'פ'ט, עי"ז מתחברים ומתייחסים הבנים עם אבותיהם, כי הבן ההולך בדרך התורה מתייחס עם אביו, כמו שיצחק מתייחס לאברהם, משא"כ ישמעאל, וכן יעקב מתייחס ליצחק משא"כ עשו.

ולזה נאמר **אבת** חסר ר"ת א'ם ב'חקתי ת'לכו (ויקרא כו א) אז 'ושמרתם ועשיתם אתם', היינו שאיתא במדרש (ויקרא לה ז) אם שמרתם את התורה הריני מעלה עליכם כאלו עשיתם עצמכם. היינו כי ע"י שמשלים את עצמו בתורה ומצוות, הוי כאלו ברא את עצמו, וכדברי **הנועם מגדים** עה"פ 'ולשם ילד גם הוא' (בראשית י, כא), כי ע"י היותו צדיק ילד את עצמו עיי"ש.

'פרי חיים' מרבינו חיים יעקב מקאמרנא

טעם לקריאת פרשת במדבר קודם חג השבועות

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבותינו זי"ע

וַיְדַבֵּר הוֹי"ה אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינִי בְּאֶהָל מוֹעֵד בְּאֶהָד לַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם מִצְרַיִם לְאֹמֶר (א א)

הנראה לפרש אה"ל מוע"ד הוא מספר יוס"ף. באחד לחדש השני הוא חודש אייר, המיוחד ליוסף שג"כ מזלו שור, חודש עם הדעת.

והנה בסדרה זו חל תמיד **בחג השבועות**, כיון שקורין פרשת במדבר קודם חג השבועות אשר

חל באמצע השבוע. והטעם כי יוסף עשה הכנה מקדושת ברית מילה על ברית תורה, כי מילה נקרא חותם, כמו שאומרים בברכת המילה 'וצאצאיו חתם באות ברית קודש'. וגם התורה הוא חותם ר"ת תורה מ'צות ח'קים ומשפטים, ולכן העלו בני ישראל ממצרים שני ארונות, את ארון יוסף, ואת ארון ברית התורה, כי 'עצמות' יוסף' (שמות יג ט) עה"א בגל' תור"ה, ולכן לקח אותו משה רבינו שהוא היה בחינת התורה.

'פרי חיים' ח"ד דף יז מרבינו חיים יעקב מקאמרנא

עטרת זקנים

כ"ק מרן רבי חיים יעקב בן הגה"ק רבי אברהם מנדוכי זי"ע
מקאמרנא בעל ה'פרי חיים' ה' סיון
תשכ"ט מלכות שבמלכות
תולדותיו

בליל פסח תרנ"ב בעיר קאמרנא נולד רבינו הגה"ק רבי **חיים יעקב מקאמרנא** זי"ע לאביו רבינו הגה"ק רבי **אברהם מנדוכי מקאמרנא** זי"ע, עוד בחיי חיותו של זקינו רבינו המאור הגדול בעל **הדמשק אליעזר מקאמרנא** זי"ע אשר שימש כסנדק ברית המילה, ובעת שבכה הרך הנימול לפני הברית ללא הרף אמר זקינו אליו: **בני יודע אני מדוע אתה בוכה, בזמנך היו זמנים קשים לישראל אך מבטיח אני לך שאעמוד על ימינך ואמשוך אותך מכל הצרות.**

ואכן רבינו היה הנצר היחיד מכל השושלת המפוארת לבית קאמרנא שניצל מצירני הרשעים, רבינו נקרא שמו בישראל חיים יעקב ע"ש זקינו (אבי אמו הרבנית מרת פייגא ע"ה) הרה"ק רבי **חיים יעקב דאמיניץ** זי"ע אבד"ק ניישטאט בעמח"ס עולת שבת עולת חודש מגילת ספר, ונכד הרה"ק המפורסם רבי **נטע משינוא** זי"ע.

בהיותו ילד קטן היה רבינו ילד שעשועו של זקינו כאשר חתנו מידי שבת בשבתו על סדר לימודו והיה מפליא מאוד את בקיאותו העצומה וכישרנותו העיליים וניבא עליו גדלות ונצרות, וזכרו של זקינו לא מש ממנו כל ימי חייו וכל ימי הזיכר בסילודין תורות ועובדות ממה שראה בצל זקינו אע"פ שהיה רק כבן שש שנים כשנסתלק זקינו ביום כ"ד אייר תרנ"ח.

אחרי הסתלקותו של זקינו כשנתער אביו בכתר ההנהגה עמד על ימינו וינק ממנו דרכי התורה והחכמה, וכן הלך ללמוד בצל דודו הרה"ק רבי **פנחס נתן מרידיק** זי"ע שאף העניק לו את הסידור של אביו הדמשק אליעזר לאות חיבה והערכה, וכן כשברח מאימת הצבא הסתתר למעלה מח' חודשים בבית דודו הרה"ק רבי **יעקב משה מקאמרנא** זי"ע ובאותה התקופה למד עמו בכל יום מחצות הלילה עד שעות הבוקר בזה"ק ובכתבי הארי"ז"ל עד שברח יחד עם אביו לאונגוואר.

נישואיו

כשהגיע רבינו לפרקו בשנת תרע"ב ושמו הלך לפניו דיברו לו נכבדות עם הרבנית מרת חיה ע"ה בתו של הרה"צ ר' **יצחק פלאם** זי"ע דומ"ץ בק"ק קראטשין בן הרה"צ ר' **דוד פלאם** בן כ"ק הרה"ק רבי **דוב בער מאלעקס** בן הרה"ק רבי **שלמה לוצקער** זי"ע בעל הדברות שלמה ומשמשו ויד ימינו והכותב של מרן המגיד ממעזריטש זי"ע.

הרה"צ ר' יצחק פלאם היה חתנו של הגאון המפורסם ר' **שמואל אהרן רובין** זצ"ל אבד"ק קראטשין בעל הבית אהרן על גיטין ושר"ת שם עולם ועוד, וג"כ היה הכותב והמסדר של השו"ת דברי חיים מצאנז.

הרה"צ ר' דוד פלאם היה חתנו של הרה"ק ר' **אלעזר רוקח** בנו הגדול של **השר שלום מבעלזא** זי"ע. אחר חתונתו של רבינו הלך רבינו לגור בעיר בעלזא בבית דודו הרה"צ ר' צבי הירש פרנקל חתן זקינו ר' דוד פלאם שהיה מחשובי היושבים בבעלזא, ומפני שרצ"ה לא זכה לזש"ק הכניס את רבינו בביתו וכל הצטרכותיו היה עליו כדי שיוכל לשבת על התורה והעבודה בלי טרדות כו"כ.

שם בבעלזא נתדבק רבינו בצילו של ש"ב הרה"ק **המהרי"ד מבעלזא** זי"ע, וינק משם הרבה תורות ועובדות והנהגות צדיקים וכל ימיו היה מרגליא

בפומיא מה שראה בבעלזא, וכמים הפנים אל הפנים היה המהרי"ד מחבבו ביותרת הכבוד.

ופעם אחת כאשר חילק מצות בערב פסח נתן לרבינו מצה שלימה מה שנה לא היה מכבד כן לאחרים, התרעם איזה רב אחד ע"ו עלה לו המהרי"ד שזהו בגלל שהוא בנש"ק, ואח"כ כשמצא המהרי"ד את רבינו אמרו לו, לו אמרתי כן אבל לך אני אומר שזה מה שנתתי לך מצה שלימה הוא בזכות יחוס עצמך.

ומסופר שפעם אחת באה אמו של רבינו הרבנית מרת פייגא לבקר את בנה בבעלזא ונכנסה עם קוויטיל אצל מרן המהרי"ד והיה רשום עליו כל בני משפחתה, ובירכה המהרי"ד שמבנה רבינו יהיה לה הרבה נחת, אמרה לו שיש לה עוד בנים חזר ואמר לה כנ"ל שמבנה רבינו יהיה לה הרבה נחת, ואחר המלחמה שנשאר רק רבינו מכל יוצאי חלציה ראו את עיניו הצופיות של המהרי"ד מבעלזא.

כ"כ אדר ב' תרע"ט נפטרה עליו הרבנית בהשאירה אחריה ג' יתומים רכים ולקח רבינו לאשה בזו"ש את אחותה מרת רבקה הענא ע"ה.

אונגוואר

בשנת תרע"ד כשפרצה מלחמת העולם הראשונה ודרכי גאליציע נהפכה לנחלי דמים, ברח רבינו ביחד עם אביו לעיר אונגוואר שבצ'כסלובקיה, ושם הקימו את חצר הקודש בית הכנסת ובית המדרש על דרך רבותינו הקדושים והמקום נעשה לתל תלפיות לשמוע אל הרנה ואל התפילה. כשנסתיימה המלחמה חזר אביו אל ביתו בגאליציע, אך רבים מאלו שזכו לטעום מאור הגדול ביקשו מבנו רבינו שישאר וימשיך בהנהגת החצר, אז נתלה כחו הגדול של רבינו בהנהגת הקודש בתפלותיו שהרקיעו שחקים ובתורתיו שנאמרו להבת קודש על דרך הפרד"ס, ורבים מבני העיר שיחירו לפתחו לצעה ולברכה וביתו נעשה לתל תלפיות.

נס ההצלה

בשנת תרצ"ז היה אחד מחסידי ותלמידי רבנו שהיה לו בית להשכיר, והקונסול של מדינת פולין רצה לשכור הדירה אך היה צריך לאחד שידע שפת פוליש שיהיה מתורגמן בינו לבין הקונסול, וביקש מאת רבינו שידע שפת פולין שיבוא עמו אל הקונסול להיות המתווך בינם, והקונסול בראותו את דמותו ותוארו של רבינו מיד עשה עליו רושם גדול, ואמר אליו תדע לך שעננים שחורים עתידים לבוא על היהודים במדינת אירופה וטוב לך שתברח אל ארץ מבטחים, ואני מוכן לעזור לך ע"י שאשלח לך מכתב אל הקונסול של פולין בעיר פראג והוא ישיג לך אשרת מעבר לארה"ב, מיד שם רבינו פעמיו אל פראג הבירה אל הקונסול דשם ובהגיעו שם היה תור גדול ליכנס אל הקונסול, אך רבינו שהיה לו המכתב מהקונסול של אונגוואר נפתחו לו כל הדלתות ונכנס מיד, ומצא חינו בעיני הקונסול וכבדו עד למאוד, והרגיש רבינו שהוא שעת רצון וביקש מהקונסול שייגש עמו אל הקונסול דארה"ב וישג לו אשרת כניסה לארה"ב, וכך היה, ומיד שם רבינו פעמיו לעבר ארה"ב, וראו ממש איך מן השמים מקימים רצון צדיק הבטחת רבינו המהרי"א מקאמרנא: **מיין שושלת וועט בלייבען ביז משיח וועט קומען.**

ארה"ב

כשהגיע רבינו לארה"ב קבע את בית מדרשו באיטס סיד שבברוקלין, ועד מהרה נהפכה לתל תלפיות וכל אנ"ש בית קאמרנא שהגיעו שם מלפניו ומלאחריו הסתופפו בצלו והיו נכנסים אליו ליהנות ממנו עצה ותושיה, והתחיל להנהיג ולקומם מחדש עדת חסידי קאמרנא על דרך רבותינו הקדושים והדפיס ספרי רבותינו הקדושים מחדש, וגם

האדמורי"ם והרבנים שהיו שם היו נהנים לבוא ולהשתעשע עם רבינו בדברי תורה ובעניני השעה.

ארה"ק

בשנת תשכ"ב איזה רבינו למושב לו בעיר הקודש והמקדש ירושלים תובב"א, לכונן וליסד מקום לתורה ולתפילה לעדת חסידי קאמרנא ולהקים הישיבה הקדושה היכל הברכה ודמשק אליעזר על דרך רבותינו הקדושים. כשהגיע רבינו לעיר הקודש קיבלו את פניו בנו כ"ק **המהר"ש מקאמרנא** זי"ע ביחד עם חותנו הראב"ד הגאון ר' **ישראל יצחק הלוי רייזמאן** זי"ע וביקשו ממנו שיבוא ויתפלל ויערוך את שלחנותיו הטהורים בבית המדרש חסידים בבתי וורשא, ואלפים מבני ירושלים באו לחזות בנועם קדשו.

ולאחמ"כ יסד וכונן את בית מדרשו והישיבה הקדושה היכל הברכה ודמשק אליעזר, והעמיד רבינו את **כ"ק מרן אדמור"ר שליט"א** בראש הישיבה הקדושה, כאשר המקום נעשה לתל תלפיות, והרבה מבני ירושלים באו לשמוע את תפילותיו שנאמרו בקול חוצב להבות אש ולשמוע את דברי תורתיו החריפים והעמוקים, וכן נתקבל רבינו בחיבה בין כל אדמור"י ורבני ירושלים.

ומסופר שפעם עבר ה'בית ישראל' מגור ע"י בית מדרשו של רבינו והיה שם מודעה עם תוארים מופלגים על אחד מהרבנים שבא לירושלים, הפטיר הבית ישראל לאדם שיושב ולומד בביהמ"ד הזה בדואי הולם התוארים האלה.

וכשנפגש ה'דברי יואל' מסאטמר עם רבינו ודברו ביניהם בדברי תורה, הפטיר הדברי יואל שבתורת הרמז אין בדומה לו בדור הזה.

חיבוריו

רבינו היה כמעין הנובע ממש והשאיר אחריו אלפי כתבים על כל חלקי התורה, ה"ה: **שבת שלום ומבורך** על שבת, **בית אבות** על ז' ה'רועים, **מה זאת** על ג' האותות, בית יעקב ע"ס חיבת ירושלים, **פרי חיים ובית יעקב** על התורה ומועדים ותהילים והגדה של פסח, **בית יעקב עיון יעקב ואגדת יעקב** על אגדות הש"ס, **קהילת יעקב** על כ"ב אותיות, **טועמיה חיים זכו** על טעמי המקרא, **ברכות אבות** על אבות, **כתר לראשך** על תרי"ג מצות, **ישועת יעקב** על חנוכה ופורים, **בית יעקב** על סמיכות הפרשיות, ועוד הרבה חיבורים ומכתבים והקדמות שכתבם בראש ספרי אבותיו.

הסתלקותו

בספירת העומר תשכ"ט אמר רבינו בשלחנו הטהור תורה על ענין מיתת צדיקים שהצדיקים בקבר אינם בבחינת מיתה אלא הם בבחינת שכיבה על מיטתם, וזהו מה שאומר הפסוק על צדיקים וישכב וזהו מה שאמרו חז"ל כל המספר אחר מיתתו בבחינת מטה ולא קבורה ואכמה"ל, והיו הדברים לפלא.

אחר כך נחלה רבינו ואמר מיומי דספירת העומר אני חושש שנסתלקו ג"כ רבותינו ה'היכל הברכה' וה'דמשק אליעזר'.

ביום החמישי ה' סיון כמה דקות לפני שקיעת החמה ליל התקדש חג השבועות השיב רבינו את נשמתו לצור מחצבתה, מיד פשטה השמועה בעיר הקודש ומפני שהיה חג השבועות ביום השישי הובא לקבורה בליל החג כשהמונים מבני ירושלים צועדים אחר מיטתו ונטמן במרומי הר הזיתים בחלקה אשר קנה בחייו מול מקום המקדש זי"ע.

השאיר אחריו את בנו מ"מ רבנו כ"ק אדמור"ר הגה"ק רבי **שלום מקאמרנא** בעל ה'מעשה שלום' זי"ע א, ולאחר הסתלקותו נמשכת שלשלת הקודש ע"י בנו **כ"ק מרן אדמור"ר שליט"א**.

ענין 'שלשת ימי הגבלה' מספרי רבינו הגה"ק בעל ה'פרי חיים' מקאמרנא זי"ע א

בשלשת ימי הגבלה תפסו את החסידות של יוסף

יונה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחווים לי (בראשית לו ט), נאמר על האות ר"ש מן יר"ח טעם רביעי, כי יר"ח ר"ת רגלי ח'סידיו ישמור (ש"א ב ט), וטעם רביעי מרמז על ד' אתון רגלי, כי יוסף במילואו הוא כזה, יו"ד ו"ו סמ"ך פ"א, מספר רג"ל, ועם יו"ד השרשית הם אתון רגלי, כי הצדקים נקראים נצח והוד, ע"י חסידיו ישמור, כי יוסף תפס את החסידות כדברי המדרש (ב"ר טו ג), וזה ישמור קאי על היסוד, ועי"ז עשה יוסף הכנה לנצח והוד, למשה ואהרן, ולכן אמר עליו אביו 'עוד יוסף בני ח"י' (בראשית מה כח) ר"ת ח'סידיו ישמור לקבלת התורה, הכנה אשר יהיה ע"י משה, והכנה לכהונה גדולה ע"י אהרן, וזה דאיתא במדרש (עיין קהלת יעקב ערך כנתת פסים) ועשה לו כנתת פסים בגדי כהונה גדולה כנודע וזי כעת בדרך אפשר.

וזה מש"כ רגלי חסידיו ישמור, היינו דקאי על מעמד הר סיני שעמדו ברגליהם, כי תקנו חטא הנחש אשר היה שקר, ושקר אין לו רגלים, וזה חסידיו כי ע"י שלשת ימי הגבלה תפסו את החסידות של יוסף, ועי"ז ישראל מונים לירח, כי חכמי דור ודור בעלי תורה שבע"פ נקרא ירח, ולכן הוסיף משה יום אחד מדעתו, כדאיתא (שבת פז.), לרמוז כח חכמי דור ודור וזה רגלי חסידיו ישמור.

פרי חיים וישב

התיקון בשלשת ימי הגבלה

הנה עמלק ימ"ש הוא ניגוד למשה רבינו ע"ה, ולכן הוא בא דוקא ברפידים שרפו דוקא ידיהם מן התורה, ועי"ז בא משה והכניעו, וידי משה כבדים (שמות יז יב) וזה נאמר בפסוק 'היש ד' בקרבינו אם אין' (שם יז ז), שנעשה ספק בידם אם הקב"ה בקרבנו, עי"ז בא עמלק, כי זקיני קוה"ק **מהרי"א** זי"ע **מקאמרנא** פירש דתיבת 'ספק' היא מספר עמלק ימ"ש, כי ע"י ספק ח"ו בא עמלק, ולכן פירש"י ז"ל עה"פ 'ויסעו מרפידים' (שם יט ב), וזה לשונו: למה הוצרך לחזור ולפרש מהיכן נסעו, והלא כבר כתב שברפידים היו חונים, בידוע שמשם נסעו, אלא להקיש נסיעתן מרפידים לביאתן למדבר סיני, מה ביאתן למדבר סיני בתשובה, אף נסיעתן מרפידים בתשובה, עכ"ל רש"י ז"ל.

ולפי"ז מבואר, דמהיכן אנחנו יודעים שביאתן למדבר סיני היתה בתשובה, וכן נסיעתן מרפידים היתה בתשובה, על זה מרמז בעל הפייט, 'ובאו כולם בברית יחד', שבאו להר

סיני בברית יחד ע"י תיקון הברית, כי גימ"ל ימי הגבלה היו התיקון, וזה נעשה ונשמע אמרו כאחד, נעשה היינו תורה שבכתב, ונשמע היינו תורה שבע"פ כנודע, ופתחו וענו ד' אחד, כי בתורה שבכתב יש שבעה ספרים כדאיתא במדרש (ויק"ר יא ג), ובתורה שבע"פ ששה סדרים, ומספר שניהם אח"ד.

פרי חיים יתרו

הצירוף של חודש סיון מרמז על שלשת ימי הגבלה

הצירוף מן חדש סיון בו נתנה התורה, הוא יוה"ה, ויוצא ממש"כ י'דת ו'לצלע ה'משכן ה'שנית' (שמות כו כ), האתון דוכרין ואתון נוקבין הולכים בנפרד, כי אז נתנו להם שלשה ימי הגבלה, י"ו תורה שבכתב, הלוחות ארכו ו', ועליהם י' דברות, ותורה שבע"פ שני ההי"ן, ה' ראשונה בינה, מבין דבר מתוך דבר, ה' אחרונה מלכות פ"ה תורה שבע"פ קרי ליה כדאיתא בתיקו"ז (תיקון כא יז).

פרי חיים שמיני

הנה הצירוף של חדש סיון האתון דוכרין הולכים לבדם י"ו, ואח"כ האתון נוקבין ה"ה, על ידי גימל ימי הגבלה, ואחר כך במעמד הר סיני צוה על הוסת, ואח"כ 'שובו לכם לאהליכם', שובו ר"ת ו'חכ ב'שאר ש'ם ו'צאצאיו, ומסיים 'חתם באות ברית קודש' מכאן ראינו נפלאה לדברי חכמינו ז"ל שלכל אחד נולד זכר על ידי דבריו יתברך, 'שובו לכם לאהליכם' 'לאהליכם' מספר קו"ל, ק"ל מספר סיני, ועל ידי התחברות וא"ו שהוא ברית מילה יסוד עם ברית תורה, מספר קו"ל, ר"ת ו'הייתם קדושים לאלהיכם, כי ק"ל מספר סיני" שהיא ברית תורה.

פרי חיים ואתחנן

בשלשת ימי הגבלה נתקדשו בקדושה יתירה של יוסף

איתא בתהלים (קכח ב) 'גיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך', ואח"כ נאמר 'אשתך כגפן פוריה', וזה מה שאמרו חכמינו ז"ל (פסחים סח:): הכל מודים דבעצרת בעינן נמי לכם, היינו ע"י עצרת כח המעצור ע"י קדושת התורה הנתונה בו ביום, יכולין לקדש את 'הלכם' ג"כ, וזה יבואר ממרן הרח"ו זי"ע עה"פ (תהלים עח ה) 'ויקם מספר יוסף', כי קדושת יוסף יסודה במצרים, וההכנה שלו עדות לכל זרע יעקב אשר שמרו במצרים על קדושתם, ולא התערבו במצרים, עי"ז 'ותורה שם בישראל' ע"י גימ"ל ימי הגבלה שהתקדשו בקדושה יתירה של יוסף, עי"ז זכו

לקבלת התורה.

פרי חיים אמור

ובאו כלם בברית יחד

והיה עקב תשמעון' (דברים ז יב) נמסר על אות ע' של תשמעון רביעי, שהיא ד', לדעתי כי האות נו"ן היא יתירה, והיה די שיאמר 'תשמעו' רמז על שני פעמים קריאת שמע של לילה ויום, כ"ה כ"ה, על ידי זה דל"ת על העי"ן הם אתון ע"ד, האתון רבתין של שמ"ע אח"ד, על ידי זה תשמעון, קבלת התורה לסוף חמשים יום ליציאת מצרים, היינו כדברי התקוני זה"ק (יד). כי שמ"ע ברו"ך יש מ"ט אתון, מרומז על מ"ט יום של ימי הספירה, ואחר כך קבלת התורה.

וזה לדעתי נוסח הזמר (ליום שב"ק המתחיל יום שבתון) 'ובאו כלם בברית יחד' ברית מילה הכנה על קבלת התורה, נעשה ונשמע אמרו כאחד, כי נו"ן ר"ת נעשה ונשמע, כאחד כי תורה שבכתב עם תורה שבע"פ יש י"ג ספרים כמספר אח"ד, וזה דמסיים ופתחו וענו ד' אחד וזה שפיר עק"ב ר"ת ק'דש ע'צמיך ב'מות, ברית מילה, שלשת ימי הגבלה, ואחר כך תשמעון קבלת התורה, ברית תורה, וזה אמרו דורשי רשומות, כי בקריאת שמע נרמזים העשרת הדברות.

פרי חיים עקב

קהל עטרת שלום קאמרנא
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
מנהיג ירושלים ובע"פ

לרגל האי יוסף
הילולא קדישא
של רבינו הגאון הקדוש
רבי חיים יעקב מקאמרנא זי"ע
בעל 'פרי חיים'

יערוך
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
את שלחנו הטהור 'שלחן לחיים'
ביום רביעי שרשת נשא ליל ההילולא
אור לה' סיון שלשת שבמלכות
בהיכל בית המדרש הגדול
מיד לאחר תפילת ערבית
תפילת ערבית בשעה 8:00

רחמנא אידכר לן זכותא דיעקב שלימתא
תחילת הקהל